

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1594/2534

นาง วิไลวรรณ ชัยรัตนะ ใน ฐานะ มารดา ผู้แทนโดยชอบธรรม ของ ผู้ร้อง เด็ก ชาย เจริญ หรือ พรประเสริฐ สุริชัย พานิชย์ ผู้เยาว์ ผู้ร้อง นาง ศิริออร์ หรือ วไล สุข เจริญ ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1546, ป.พ.พ. มาตรา 1547, ป.พ.พ. มาตรา 1605, ป.พ.พ. มาตรา 1713, ป.วิ.พ. มาตรา 84, ป.วิ.พ. มาตรา 145

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอเข้าเป็นผู้จัดการมรดกของ ป.โดยมิได้ระบุว่าผู้ร้องเป็นทายาทและได้ให้ความยินยอมด้วย และบัญชีเครือญาติท้ายคำร้องมีข้อความเพียงว่าผู้คัดค้านเป็นบุตรของป. กับ อ. เท่านั้น ยังมีใช้กรณีปิดบังทรัพย์สินมรดกเพื่อฉ้อฉลทายาทอื่น แม้ในคดีที่ผู้คัดค้านพิพาทกับบุคคลอื่น ศาลอุทธรณ์จะพิพากษาคดีถึงที่สุดแล้วว่าผู้คัดค้านไม่ได้เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ ป.แต่ในคดีดังกล่าวไม่มีประเด็นที่ศาลอุทธรณ์จะวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ ป. เพราะเหตุที่ ป.จดทะเบียนสมรสกับ อ. มารดาผู้คัดค้านในภายหลังหรือไม่ ดังนั้นในคดีนี้ศาลขอที่จะวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวซึ่งผู้ร้องยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้โดยตรงได้.

คำพิพากษา

คดีนี้สืบเนื่องจากศาลมีคำสั่งตั้งผู้คัดค้านเป็นผู้จัดการมรดกของนายประเสริฐ สุริชัยพานิชย์ ผู้ตาย ต่อมาผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ถอนผู้คัดค้านจากการเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย ผู้คัดค้านยื่นคำแถลงคัดค้านว่า ผู้คัดค้านเป็นบุตรของผู้ตายกับนางอำภา กุลวานิช บุตรของผู้ร้องมิใช่บุตรของผู้ตาย ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้องของผู้ร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายที่เกิดจากนางอำภา โดยบิดามารดาสมรสกันภายหลัง ปัญหาที่จะวินิจฉัยตามฎีกาผู้ร้องมีว่า ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายโดยอ้างว่าเป็นทายาท และทายาทอื่นของผู้ตายรู้เห็นยินยอมแล้ว ในบัญชีเครือญาติมิได้ระบุว่าผู้ร้องเป็นทายาทและได้ให้ความยินยอมด้วย แสดงว่าผู้คัดค้านมีเจตนาปิดบังทายาทอื่นอันเป็นการฉ้อฉลทรัพย์สินมรดกหรือไม่ เห็นว่า ผู้คัดค้านมิได้ระบุข้อความว่า ทายาทอื่นของผู้ตายรู้เห็นยินยอมแล้วไว้ในคำร้องที่ผู้คัดค้านได้ยื่นขอให้ศาลมีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้คัดค้านเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายแต่อย่างใด ทั้งบัญชีเครือญาติท้ายคำร้องดังกล่าวก็เพียงแต่ระบุว่าผู้คัดค้านเป็นบุตรของผู้ตายกับนางอำภาเท่านั้น จึงไม่ใช่กรณีปิดบังทรัพย์สินมรดกเพื่อฉ้อฉลทายาทอื่น ที่ผู้ร้องฎีกาว่า ศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ 415/2525 ของศาลจังหวัดสมุทรสาคร ระหว่างนางศิริออร์ สุขเจริญ(ผู้คัดค้าน) โจทก์ นางอัมพร หรืออำพร กันหา จำเลย คดีถึงที่สุดแล้วว่าผู้คัดค้านไม่ได้เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายนั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ยังมีได้วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้คัดค้านมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย คงวินิจฉัยแต่เพียงว่า ขณะผู้คัดค้านเกิดผู้ตายและนางอำภายังไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน และคดีดังกล่าวไม่มีประเด็นวินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายเพราะผู้ตายและนางอำภาจดทะเบียนสมรสกันภายหลังหรือไม่ ดังนั้นจะถือว่าศาลอุทธรณ์พิพากษาในคดีดังกล่าวแล้วว่า ผู้คัดค้านมิใช่บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายจึงไม่ถูกต้อง ส่วนคดีนี้มีประเด็นต่อสู้ขึ้นมาใหม่ว่า ผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายเพราะผู้ตายจดทะเบียนสมรสกับมารดาผู้คัดค้านใน

ภายหลัง เมื่อได้วินิจฉัยมาแล้วว่าผู้คัดค้านเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ผู้คัดค้านจึงมีสิทธิขอให้ศาลตั้งให้ตนเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายได้ พิพากษายืน.

องค์คณะ

ประธานศาลฎีกา · อธิบดีศาลฎีกา · อธิบดีศาลฎีกา · อธิบดีศาลฎีกา · อธิบดีศาลฎีกา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1594/2534>